

ΣΤΕ 2221/2017 [Νόμιμη έγκριση από τον ΥΠΠΟΑ μελέτης ανέγερσης ξενοδοχείων σε παραδοσιακό οικισμό]

Περίληψη

-Τόσο για την ανέγερση κτίσματος σε αρχαιολογικό χώρο και σε τόπο ο οποίος έχει χαρακτηριστεί ως τόπος ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και χρήζων ειδικής κρατικής προστασίας, όσο και για οποιαδήποτε επέμβαση σε κτίσμα που βρίσκεται στον χώρο αυτόν ή για την ολική ή μερική κατεδάφισή του, είτε αυτό είναι παλαιότερο του χαρακτηρισμού είτε μεταγενέστερο, απαιτείται άδεια της αρχαιολογικής υπηρεσίας, η μη ύπαρξη ή η ανάκληση της οποίας επιφέρει αυτοτελώς την διακοπή κάθε οικοδομικής εργασίας, ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή την ισχύ οικοδομικής αδείας. Η χορήγηση ή μη της άδειας συναρτάται, κατ' αρχήν, αποκλειστικούς με την εξυπηρέτηση των σκοπών της αρχαιολογικής νομοθεσίας, οι οποίοι, προκειμένου περί οικισμού που φέρει τους ως άνω χαρακτηρισμούς, συνίστανται στην διατήρηση της μορφής του τόσο ως συνόλου όσο και στα επί μέρους τμήματα και σημεία του, καθώς και στην διατήρηση της σχέσης και των αναλογιών μεταξύ των κτισμάτων που εντάσσονται στο οικιστικό συγκρότημα, το οποίο κρίθηκε προστατευτέο ως ενιαίο σύνολο.

-Ο χαρακτηρισμός του οικισμού της Βάθειας ως τόπου χρήζοντος ειδικής κρατικής προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1469/1950, έγινε "προς τον σκοπό διατηρήσεως του ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού χαρακτήρος" της και δεν στηρίχθηκε σε επίκληση εξαιρετών ιστορικών ή μυθικών γεγονότων προγενεστέρων του έτους 1830. Ομοίως δε ο χαρακτηρισμός των ιστορικών πύργων και των ιερών ναών της Βάθειας ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων δεν προκύπτει ότι συνδέθηκε με εξαιρετά ιστορικά γεγονότα προγενέστερα του έτους 1830. Συνεπώς, τα θέματα προστασίας του οικισμού αυτού βάσει των διατάξεων της νομοθεσίας περί της πολιτιστικής κληρονομιάς, ανήκουν στην γνωμοδοτική αρμοδιότητα του Κ.Σ.Ν.Μ., το οποίο αρμοδίως επελήφθη τόσο κατά την έκδοση της αρχικής εγκριτικής απόφασης όσο και κατά την εξέταση των αιτήσεων θεραπείας κατ' αυτής. Περαιτέρω, οι εγκριθείσες τροποποιητικές εργασίες επί των ανεγειρόμενων ξενοδοχειακών μονάδων, συνιστούν λεπτομερειακές κτιριακές διευθετήσεις και δεν αποτελούν «μείζονα» επέμβαση. Συνεπώς αρμοδίως εγκρίθηκαν από τον Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού μετά από γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων και όχι από τον Υπουργό Πολιτισμού μετά από γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων. Επομένως, όλοι οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους προβάλλονται τα αντίθετα είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

-Με την αίτηση ακυρώσεως και το δικόγραφο των προσθέτων λόγων προβάλλεται ότι τα επίδικα ξενοδοχεία ανεγείρονται με βάση τους όρους δόμησης που ισχύουν για την εντός ορίων οικισμού δόμηση, χωρίς, όμως, να έχει προηγηθεί η διαπίστωση από τα αρμόδια πολεοδομικά όργανα, βάσει αυτοψίας και κατόπιν σύνταξης αιτιολογημένης τεχνικής έκθεσης, ότι το ακίνητο βρίσκεται εντός των ορίων του οικισμού της Βάθειας. Όπως, όμως, προκύπτει από τα προεκτεθέντα στοιχεία του φακέλου η παρεμπόδιση κρίση της Διοικήσεως περί του εάν τα γήπεδα επί των οποίων θα ανεγείρονταν τα επίδικα κτίσματα βρίσκονταν εντός ή εκτός των ορίων του οικισμού της Βάθειας, εξενεχθείσα κατόπιν αυτοψίας των αρμόδιων οργάνων της Πολεοδομικής Υπηρεσίας και βάσει ειδικής επισημειώσεως επί εγκεκριμένου τοπογραφικού διαγράμματος, είναι νομίμως και ειδικώς αιτιολογημένη. Άλλωστε, το ζήτημα εξετάσθηκε κατ' επανάληψη διεξοδικά από τα αρμόδια συλλογικά όργανα, και μάλιστα τόσο κατά την αρχική έγκριση όσο και, μετά πάροδο ικανού χρονικού διαστήματος, κατά την εξέταση της αιτήσεως θεραπείας, χωρίς να διατυπωθεί οποιαδήποτε συγκεκριμένη αντίρρηση αλλά μόνον απορίες, επί των οποίων δόθηκε ειδική απάντηση. Δεν ήταν δε πάντως αναγκαία για την έκδοση των επίμαχων πράξεων η προηγούμενη συνολική οριοθέτηση του οικισμού, μέχρι την πραγματοποίηση της οποίας εγκύρως εκδίδονται σχετικές διοικητικές πράξεις με βάση την, κατά την αυτή σκέψη, παρεμπόδιση κρίση.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Χρ. Παπανικολάου

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΙΝΕΣΑΚ/125030/14160/760/5.6.2014 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία δεν έγιναν δεκτές αιτήσεις θεραπείας των ήδη αιτούντων κατά της ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/ 96025/2151/5.11.2010 απόφασης του ιδίου Υπουργού περί εγκρίσεως μελέτης ανέγερσης δύο ξενοδοχειακών μονάδων σε όμορα γήπεδα στη Βάθεια του νομού Λακωνίας. Ζητείται ακόμη η ακύρωση της υπ' αριθ. 7/08.05.2014 γνωμοδότησης του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ.), επί της οποίας στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, καθώς και των συναφών 116/2011 και 81/2012 οικοδομικών αδειών του Τμήματος Πολεοδομίας του Δήμου Ανατολικής Μάνης. Με δικόγραφο το οποίο φέρει τον τίτλο "υπόμνημα του άρθρου 32 παρ. 2 και 3 του π.δ. 18/1989" οι τρεις πρώτοι αιτούντες ζητούν την ακύρωση και της ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 απόφασης υπογραφόμενης από τον Αναπληρωτή Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού, με την οποία εγκρίθηκε τροποποιητική μελέτη ανέγερσης των ως άνω ξενοδοχειακών μονάδων. Στη δίκη παρεμβαίνει παραδεκτώς υπέρ του κύρους των προσβαλλόμενων πράξεων η ομόρρυθμη εταιρεία, δικαιούχος

των ως άνω αδειών και εγκρίσεων.

3. Επειδή, η εκδίκαση της διαφοράς, καθ' ό μέρος γεννάται γεννάται από την αμφισβήτηση της νομιμότητας των προσβαλλόμενων οικοδομικών αδειών, υπάγεται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του κατά τόπον αρμόδιου Διοικητικού Εφετείου Τριπόλεως, στο οποίο θα έπρεπε, κατά το μέρος αυτό, να παραπεμφθεί η υπόθεση (άρθρα 1 παρ. 1 περ. θ' και 2 παρ. 1 του ν. 702/1977, Α' 268). Δεδομένης, όμως, της στενής σύνδεσης των πράξεων αυτών με τις συμπροσβαλλόμενες συναφείς αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, οι οποίες, εκδοθείσες κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας περί αρχαιοτήτων, υπάγονται στην αρμοδιότητα του Ε' Τμήματος του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση πρέπει να διακρατηθεί στο σύνολό της για λόγους οικονομίας της δίκης.

4. Επειδή, ο τέταρτος και το πέμπτο των αιτούντων, με δήλωση που κατέθεσαν στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υποθέσεως δια πληρεξουσίου δικηγόρου, παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της κρινομένης αιτήσεως. Συνεπώς, ως προς αυτούς η δίκη πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη, κατ' άρθρο 31 του π.δ. 18/1989 (Α' 8).

5. Επειδή, απαραδέκτως στρέφεται η αίτηση ακυρώσεως κατά του πρακτικού 7/08.05.2014 του Κ.Σ.Ν.Μ., δοθέντος ότι το πρακτικό αυτό, εκδοθέν κατ' ενάσκηση της γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του Κ.Σ.Ν.Μ., δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.

6. Επειδή, η ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΙΝΕΣΑΚ/125030/14160/760/ 5.6.2014 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία δεν έγιναν δεκτές οι αιτήσεις θεραπείας των ήδη αιτούντων κατά της ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφασης του ιδίου Υπουργού περί εγκρίσεως της μελέτης ανέγερσης των δύο επίδικων ξενοδοχειακών μονάδων, εκδόθηκε κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Κ.Σ.Ν.Μ. και ύστερα από νέα ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης. Συνεπώς, έχει εκτελεστό χαρακτήρα και προσβάλλεται παραδεκτώς με την κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως.

7. Επειδή, η κατά το άρθρο 46 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) εξηκονθήμερη προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως κατά ατομικής διοικητικής πράξης μη δημοσιευτέας, η οποία δεν έχει κοινοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο, αρχίζει από τότε που αυτός έλαβε πλήρη γνώση της έκδοσης της πράξης και του περιεχομένου της· το δε συγκεκριμένο χρονικό σημείο της πλήρους γνώσης μπορεί να συνάγεται κατ' εκτίμηση των περιστάσεων κάθε υπόθεσης. Ειδικώς, επί προσβολής άδειας ανέγερσης οικοδομής, για την έναρξη της ανωτέρω προθεσμίας απαιτείται γνώση όχι μόνο της έκδοσης, αλλά και του περιεχομένου της άδειας ως προς τα βασικά στοιχεία και χαρακτηριστικά του κτηρίου και της χρήσης του. Η γνώση δε αυτή συναρτάται και με τις πλημμέλειες που αποδίδονται στην προσβαλλόμενη πράξη και το έννομο συμφέρον επί του οποίου θεμελιώνεται η άσκηση του ενδίκου βοηθήματος. Προκειμένου δε να εκφέρουν σχετική κρίση, τα δικαστήρια εκτιμούν τα στοιχεία του φακέλου, λαμβάνουν δε υπόψη και το χρονικό διάστημα που παρήλθε από την έκδοση της πράξης ή την έναρξη των οικοδομικών εργασιών, σε συνδυασμό προς το εύλογο ενδιαφέρον του ασκούντος την αίτηση ακυρώσεως να λάβει πληροφορίες για την έκδοση της οικοδομικής άδειας και το περιεχόμενό της (πρβλ. ΣτΕ 2036/2011 Ολομ., 3381/2015,

2065/2007 7μ.).

8. Επειδή, με την 116/16.11.2011 οικοδομική άδεια το Τμήμα Πολεοδομίας του Δήμου Ανατολικής Μάνης χορήγησε στην παρεμβαίνουσα Ο.Ε. άδεια για την κατασκευή νέου ξενοδοχείου 3 αστέρων στην είσοδο του οικισμού της Βάθειας, ενώ με την 81/13.10.2012 οικοδομική άδεια εγκρίθηκε η κατασκευή ξενοδοχείου κλασσικού τύπου 3 αστέρων, η προσθήκη καθ' ύψος και κατ' επέκταση και η αλλαγή χρήσης ελαιοτριβείου. Η έκδοση των προσβαλλόμενων οικοδομικών αδειών εχώρησε σε χρόνο που απέχει σχεδόν τρία έτη (ως προς την 116/2011 οικοδομική άδεια) και σχεδόν δύο έτη (ως προς την 81/2012 οικοδομική άδεια) από την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως ακυρώσεως (5.8.2014). Περαιτέρω, ο πρώτος των αιτούντων, ιδιοκτήτης όμορου οικοπέδου, είχε υποβάλει ενώπιον του Υπουργείου Πολιτισμού την από 6.12.2012 αίτηση θεραπείας (αρ. πρωτ. ΥΠΠΟ 4084), με την οποία ζήτησε την ανάκληση της ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφασης του Υπουργού περί εγκρίσεως της μελέτης ανέγερσης των δύο επίδικων ξενοδοχειακών μονάδων, της αποφάσεως, δηλαδή, με την οποία προσδιορίστηκαν τα βασικά στοιχεία και χαρακτηριστικά των κτηρίων και της χρήσης των. Στην αίτηση αυτή μνημονεύει την 116/2011 οικοδομική άδεια. Εξάλλου, ο ίδιος αιτών άσκησε κατά της 81/2012 οικοδομικής άδειας την από 6.11.2013 αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Ο τρίτος των αιτούντων, ιδιοκτήτης όμορου οικοπέδου με κτίσμα (πύργο), υπέβαλε ενώπιον του Υπουργείου Πολιτισμού την από 24.2.2014 (αρ. πρωτ. ΔΙΝΕΣΑΚ 44708/5507/268) αίτηση θεραπείας, με την οποία ζήτησε την ανάκληση της ανωτέρω ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφασης του Υπουργού. Η αίτηση αυτή αναφέρεται λεπτομερώς στις πλημμέλειες της μελέτης των επίδικων κτηρίων, μνημονεύει δε την 81/2012 οικοδομική άδεια. Η δεύτερη των αιτούντων, σύζυγος του τρίτου των αιτούντων, υπέβαλε στην 5η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων την από 30.10.2013 αναφορά για την ανέγερση των επίδικων κτηρίων, ενώ υπέβαλε ενώπιον του Υπουργείου Πολιτισμού την από 21.3.2014 αίτηση θεραπείας (αρ. πρωτ. ΔΙΝΕΣΑΚ 74437/8520/451), με την οποία επίσης ζήτησε την ανάκληση της ανωτέρω ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφασης του Υπουργού και στην οποία αναφέρεται λεπτομερώς στις πλημμέλειες της μελέτης των επίδικων κτηρίων, μνημονεύει δε την 81/2012 οικοδομική άδεια. Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με το εύλογο ενδιαφέρον των αιτούντων, τόσο για την ιδιοκτησία τους, όσο και για την προστασία και διατήρηση του παραδοσιακού οικισμού της Βάθειας συνάγεται ότι οι αιτούντες είχαν γνώση όχι μόνο της έκδοσης, αλλά και του περιεχομένου των οικοδομικών αδειών σε χρόνο που καθιστά εκπρόθεσμη την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως ακυρώσεως κατά των αδειών αυτών.

9. Επειδή, η ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού, με την οποία εγκρίθηκε τροποποιητική μελέτη ανέγερσης των ως άνω ξενοδοχειακών μονάδων, ενόψει των αλλαγών τις οποίες επέφερε στην αρχική μελέτη, οι οποίες αφενός μεν συνίστανται σε λεπτομερειακές κτιριακές διευθετήσεις αφετέρου δε δεν είναι

κρίσιμες για την επίλυση των ζητημάτων που τίθενται στην παρούσα δίκη, δεν αντικατέστησε την ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία είχε εγκριθεί η αρχική μελέτη. Συνεπώς, και η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία, ύστερα από νέα ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης, απορρίφθηκαν αιτήσεις θεραπείας των ήδη αιτούντων κατά της ανωτέρω εγκριτικής της αρχικής μελέτης απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού, διατηρεί την ισχύ της. Περαιτέρω, η ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/ 9.11.2015 απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων, ενόψει του συμπληρωματικού της χαρακτήρα, πρέπει να θεωρηθεί ως συμπροσβαλλόμενη με την αίτηση ακυρώσεως, το δε δικόγραφο των αιτούντων, το οποίο φέρει τον τίτλο "υπόμνημα του άρθρου 32 παρ. 2 και 3 του π.δ. 18/1989", με το οποίο προβάλλονται λόγοι ακυρώσεως κατά της νεώτερης απόφασης, πρέπει να θεωρηθεί ως παραδεκτός κατατεθέν δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως.

10. Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος, καθιερώνεται αυξημένη προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δηλαδή των μνημείων και λοιπών πολιτιστικών αγαθών που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και συνθέτουν, λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, την εν γένει πολιτιστική κληρονομία της Χώρας. Η προστασία αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την διατήρηση των εν λόγω πολιτιστικών στοιχείων στο διηνεκές και συνεπάγεται τη δυνατότητα επιβολής των αναγκαίων μέτρων και περιορισμών της ιδιοκτησίας, καθώς και την υποχρέωση των ιδιοκτητών και νομέων να τα αποκαταστήσουν στην αρχική τους μορφή, όταν έχουν φθαρεί από το χρόνο ή από άλλες ανθρώπινες ενέργειες ή άλλα περιστατικά. Οι περιορισμοί αυτοί, που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 24 του Συντάγματος, μπορεί να έχουν ευρύτερο περιεχόμενο από τους γενικούς περιορισμούς της ιδιοκτησίας που επιτρέπει το άρθρο 17 του Συντάγματος (ΣτΕ 3837/2012, 2338, 1652/2009, 3050/2004, 1097/1987 Ολομ. κ.ά.). Περαιτέρω, το Σύνταγμα προνοεί ιδιαιτέρως για την προστασία και διατήρηση τόσο των παραδοσιακών οικισμών, δηλαδή των οικιστικών συνόλων που διατηρούν τον παραδοσιακό πολεοδομικό τους ιστό, όσο και των μεμονωμένων κτιρίων ή κατασκευών που σώζονται εντός ή εκτός οικισμών και παρουσιάζουν παραδοσιακό χαρακτήρα. Μεταξύ των μέτρων προστασίας των εν λόγω οικισμών συγκαταλέγονται η καταγραφή, αξιολόγηση και οριοθέτησή τους, η θέσπιση ειδικών προστατευτικών όρων δόμησης, και ο χαρακτηρισμός τους ως παραδοσιακών, που συνεπάγεται υπαγωγή τους σε ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς με σκοπό, αφενός τη διατήρηση στο διηνεκές των παραδοσιακών τους στοιχείων και αφετέρου τον έλεγχο της δόμησης, προκειμένου οι νέες οικοδομές να εναρμονίζονται με τα παραδοσιακά πρότυπα. Περαιτέρω, ενόψει της συνταγματικής επιταγής για τη λήψη από το Κράτος προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων για την προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος και των παραδοσιακών περιοχών και στοιχείων, οι όροι και περιορισμοί δόμησης, που αφορούν σε παραδοσιακούς οικισμούς, πρέπει να αποσκοπούν στη διατήρηση και την ανάδειξη της φυσιογνωμίας τους, δεν επιτρέπεται

δε να είναι δυσμενέστεροι για το περιβάλλον από τους όρους και περιορισμούς που ίσχυαν προηγουμένως (ΣτΕ 2526/2003 Ολομ., 3382/2015, 4757/2014, 3837/2012, 3303/2007, 3077/2006, 4392/1997 κ.ά.).

11. Επειδή, όπως έχει κριθεί, όταν δεν υφίσταται έγκυρη οριοθέτηση οικισμού προϋφισταμένου του 1923, η αρμόδια πολεοδομική αρχή, προκειμένου να χορηγήσει οικοδομική άδεια για ακίνητο το οποίο, κατά τον αιτούμενο την άδεια, εμπίπτει στα όρια τέτοιου οικισμού, οφείλει να εκφέρει παρεμπίπτουσα, ειδικώς αιτιολογημένη κρίση ως προς τα όρια του οικισμού και τη θέση του ακινήτου ως προς αυτά (ΣτΕ 4446/2010, 264/2005 7μ. κ.ά.) βάσει στοιχείων αναγομένων στο προ του 1923 χρονικό διάστημα (ΣτΕ 4446/2010, 2052/2003, 2033, 2029/1978, 2318/2004). Οίκοθεν νοείται ότι ο κανόνας αυτός δεν ισχύει, πάντως, εφόσον ειδικές διατάξεις προβλέπουν διαφορετική ρύθμιση

(ΣτΕ 4446/2010). Περαιτέρω, όπως έχει επίσης κριθεί, καθ' ερμηνεία, ιδίως, των άρθρων 43 παράγρ. 2 και 24 του Συντάγματος, για την οριοθέτηση των στερουμένων εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως οικισμών που εμπίπτουν σε ευαίσθητα οικοσυστήματα, ή που τελούν υπό ειδική κρατική προστασία, όπως οι οικισμοί που είναι κηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι, ή ιστορικοί, ή παραδοσιακοί οικισμοί κ.λπ., απαιτείται η έκδοση προεδρικού διατάγματος. (ΣτΕ 4446/2010, 3661/2005 Ολομ., 1712/1998, 2072/1997 7μ. κ.ά.).

12. Επειδή, η προστασία των αρχαιοτήτων και της πολιτιστικής κληρονομιάς οργανώνεται από το ν. 3028/2002 "Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (Α' 153), ο οποίος ορίζει στο άρθρο 2 ότι: "Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου: α) Ως πολιτιστικά αγαθά νοούνται οι μαρτυρίες της ύπαρξης και της ατομικής και συλλογικής δραστηριότητας του ανθρώπου. β) Ως μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που αποτελούν υλικές μαρτυρίες και ανήκουν στην πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας και των οποίων επιβάλλεται η ειδικότερη προστασία βάσει των εξής διακρίσεων: αα) Ως αρχαία μνημεία ή αρχαία νοούνται όλα τα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στους προϊστορικούς, αρχαίους, βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους και χρονολογούνται έως και το 1830... ββ) Ως νεότερα μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που είναι μεταγενέστερα του 1830 και των οποίων η προστασία επιβάλλεται λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, κατά τις διακρίσεις των άρθρων 6 και 20. γγ) Ως ακίνητα μνημεία νοούνται τα μνημεία που υπήρξαν συνδεδεμένα με το έδαφος και παραμένουν σε αυτό... καθώς και τα μνημεία που βρίσκονται στο έδαφος... και δεν είναι δυνατόν να μετακινηθούν χωρίς βλάβη της αξίας τους ως μαρτυριών. Στα ακίνητα μνημεία συμπεριλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις, οι κατασκευές και τα διακοσμητικά και λοιπά στοιχεία που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους, καθώς και το άμεσο περιβάλλον τους. δδ)... γ) Ως αρχαιολογικοί χώροι νοούνται εκτάσεις στην ξηρά ή στη θάλασσα ή στις λίμνες ή στους ποταμούς, οι οποίες περιέχουν ή στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι περιέχονται αρχαία μνημεία ή αποτέλεσαν ή υπάρχουν ενδείξεις ότι αποτέλεσαν από τους αρχαιολογικούς χρόνους έως και το 1830 μνημειακά, οικιστικά ή ταφικά σύνολα.

Οι αρχαιολογικοί χώροι περιλαμβάνουν και το απαραίτητο ελεύθερο περιβάλλον που επιτρέπει στα σωζόμενα μνημεία να συντίθενται σε ιστορική, αισθητική και λειτουργική ενότητα. δ) Ως ιστορικοί τόποι νοούνται είτε εκτάσεις στην ξηρά ή στη θάλασσα ή στις λίμνες ή στους ποταμούς που αποτέλεσαν ή που υπάρχουν ενδείξεις ότι αποτέλεσαν το χώρο εξαιρετών ιστορικών ή μυθικών γεγονότων, ή εκτάσεις που περιέχουν ή στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι περιέχονται μνημεία μεταγενέστερα του 1830, είτε σύνθετα έργα του ανθρώπου και της φύσης μεταγενέστερα του 1830, τα οποία συνιστούν χαρακτηριστικούς και ομοιογενείς χώρους, που είναι δυνατόν να οριοθετηθούν τοπογραφικά, και των οποίων επιβάλλεται η προστασία λόγω της λαογραφικής, εθνολογικής, κοινωνικής, τεχνικής, αρχιτεκτονικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους...". Στο άρθρο 10 ορίζεται ότι: "1. Απαγορεύεται κάθε ενέργεια σε ακίνητο μνημείο, η οποία είναι δυνατόν να επιφέρει με άμεσο ή έμμεσο τρόπο καταστροφή, βλάβη, ρύπανση ή αλλοίωση της μορφής του. 2. ..., 3. ..., 4. Για κάθε εργασία, επέμβαση, αλλαγή χρήσης σε ακίνητα μνημεία, ακόμη και αν δεν επέρχεται κάποια από τις συνέπειες της παραγράφου 1 σε αυτά, απαιτείται έγκριση που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. 5. ..., 6. Στις περιπτώσεις που απαιτείται έγκριση σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αυτή προηγείται από τις άδειες άλλων αρχών που αφορούν την επιχείρηση ή την εκτέλεση του έργου ή της εργασίας και τα στοιχεία της αναγράφονται με ποινή ακυρότητας στις άδειες αυτές. Η έγκριση χορηγείται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης". Στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: "1. Οι αρχαιολογικοί χώροι κηρύσσονται και οριοθετούνται ή αναοριοθετούνται με βάση τα δεδομένα αρχαιολογικής έρευνας πεδίου και απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 2. ... 3. ... 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 10 εφαρμόζονται αναλόγως και για τους αρχαιολογικούς χώρους...", ενώ στο άρθρο 14 με τίτλο "Αρχαιολογικοί χώροι σε οικισμούς. Οικισμοί που αποτελούν αρχαιολογικούς χώρους", ορίζεται ότι: "1. ..., 2. Στους ενεργούς οικισμούς ή σε τμήματά τους που αποτελούν αρχαιολογικούς χώρους απαγορεύονται οι επεμβάσεις που αλλοιώνουν το χαρακτήρα και τον πολεοδομικό ιστό ή διαταράσσουν τη σχέση μεταξύ των κτιρίων και των υπαίθριων χώρων. Επιτρέπεται μετά από άδεια που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του οικείου γνωμοδοτικού οργάνου: α) η ανέγερση νέων κτισμάτων, εφόσον συνάδουν από πλευράς όγκου, δομικών υλικών και λειτουργίας με το χαρακτήρα του οικισμού, β) η αποκατάσταση ερειπωμένων κτισμάτων, εφόσον τεκμηριώνεται η αρχική τους μορφή, γ) η κατεδάφιση υφιστάμενων κτισμάτων, εφόσον δεν αλλοιώνεται ο χαρακτήρας του συνόλου..., δ) η εκτέλεση οποιουδήποτε έργου στα υφιστάμενα κτίσματα, στους ιδιωτικούς ακάλυπτους χώρους και τους κοινόχρηστους χώρους, λαμβανομένου πάντα υπόψη του χαρακτήρα του οικισμού ως αρχαιολογικού χώρου..., ε) ..., 3. ..., 4. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαιτούμενη άδεια εκδίδεται πριν από όλες τις άλλες άδειες

άλλων αρχών που αφορούν στην εκτέλεση του έργου, σε κάθε περίπτωση μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την υποβολή της σχετικής αίτησης, τα δε στοιχεία της αναγράφονται με ποινή ακυρότητας σε αυτές. Η άδεια αλλαγής της χρήσης εκδίδεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες. 5. ....". Στο άρθρο 16 προβλέπεται ότι: "Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, συνοδεύεται από διάγραμμα οριοθέτησης και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτάσεις ή σύνθετα έργα του ανθρώπου και της φύσης σύμφωνα με τις ειδικότερες διακρίσεις του εδαφίου δ' του άρθρου 2 χαρακτηρίζονται Ιστορικοί τόποι. Στους ιστορικούς τόπους εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 12, 13, 14 και 15". Τέλος, στην παράγραφο 10 του άρθρου 73 προβλέπεται ότι: "10. Πολιτιστικά αγαθά που έχουν χαρακτηρισθεί ως προστατευόμενα σύμφωνα με τις διατάξεις της προϊσχύουσας νομοθεσίας προστατεύονται στο εξής κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Πολιτιστικά αγαθά που έχουν ήδη χαρακτηρισθεί κατά κατηγορίες χαρακτηρίζονται εκ νέου σύμφωνα με τη διαδικασία και υπό προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου". Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, οι οποίες ερμηνεύονται εν όψει της αυξημένης προστασίας του πολιτιστικού περιβάλλοντος που εισάγεται με το άρθρο 24 του Συντάγματος, επιβάλλεται στη Διοίκηση η λήψη κάθε μέτρου το οποίο κρίνεται αρμοδίως ως πρόσφορο για την προστασία των αρχαίων και νεωτέρων μνημείων, καθώς και των ιστορικών και αρχαιολογικών τόπων. Η προστασία αυτή συνίσταται, κατ' αρχήν, στη διατήρηση στο διηνεκές αναλλοίωτων των ανωτέρω στοιχείων του πολιτιστικού περιβάλλοντος και του αναγκαίου για την ανάδειξή τους σε ιστορική, αισθητική και λειτουργική ενότητα περιβάλλοντος χώρου, συνεπάγεται δε δυνατότητα επιβολής των απαιτούμενων για το σκοπό αυτό μέτρων και περιορισμών της ιδιοκτησίας (ΣτΕ 3382/2015, 3064/2015, 903/2005). Εξάλλου, τόσο για την ανέγερση κτίσματος σε αρχαιολογικό χώρο και σε τόπο ο οποίος έχει χαρακτηρισθεί ως τόπος ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και χρήζων ειδικής κρατικής προστασίας, όσο και για οποιαδήποτε επέμβαση σε κτίσμα που βρίσκεται στον χώρο αυτόν ή για την ολική ή μερική κατεδάφισή του, είτε αυτό είναι παλαιότερο του χαρακτηρισμού είτε μεταγενέστερο, απαιτείται άδεια της αρχαιολογικής υπηρεσίας, η μη ύπαρξη ή η ανάκληση της οποίας επιφέρει αυτοτελώς την διακοπή κάθε οικοδομικής εργασίας, ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή την ισχύ οικοδομικής αδείας (ΣτΕ 3382/2015, 3064/2015, 3285/2009, 861/2008, 868/2001 7μ., 1974/974 Ολομ. κ.ά.). Η χορήγηση ή μη της άδειας συναρτάται, κατ' αρχήν, αποκλειστικώς με την εξυπηρέτηση των σκοπών της αρχαιολογικής νομοθεσίας, οι οποίοι, προκειμένου περί οικισμού που φέρει τους ως άνω χαρακτηρισμούς, συνίστανται στην διατήρηση της μορφής του τόσο ως συνόλου όσο και στα επί μέρους τμήματα και σημεία του, καθώς και στην διατήρηση της σχέσης και των αναλογιών μεταξύ των κτισμάτων που εντάσσονται στο οικιστικό συγκρότημα, το οποίο κρίθηκε προστατευτέο ως ενιαίο σύνολο. (ΣτΕ 3382/2015, 3064/2015, 3285/2009, 868/2001 7μ., πρβλ. Σ.τ.Ε. 2801/1991 Ολομ., 2063/2002, 575/2000).

13. Επειδή, εξάλλου, με το άρθρο 50 του αυτού νόμου προβλέπεται η συγκρότηση

Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (Κ.Α.Σ., παρ. 1) και Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ., παρ. 2) και ορίζεται ότι «4. Στην αρμοδιότητα του Κ.Α.Σ. ανήκουν θέματα που αφορούν στην προστασία αρχαίων μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων που αποτέλεσαν το χώρο εξάιρετων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων έως το 1830. Στην αρμοδιότητα του Κ.Σ.Ν.Μ. ανήκουν θέματα που αφορούν στην προστασία νεοτέρων μνημείων και των λοιπών ιστορικών τόπων...». Περαιτέρω, με το άρθρο 49 του νόμου προβλέπεται η συγκρότηση Τοπικών Συμβουλίων Μνημείων (Τ.Σ.Μ., παρ. 1) και ορίζεται ότι (παρ. 2): “Τα ΤΣΜ είναι αρμόδια να γνωμοδοτούν για όλα τα ζητήματα που αφορούν σε μνημεία, χώρους και τόπους της περιφέρειάς τους, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις διατάξεις της παραγράφου 5γ του άρθρου 50. Τα Τοπικά Συμβούλια είναι δυνατόν να εξετάζουν εκ νέου, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, ένα ζήτημα που έχει ήδη κριθεί, μόνο εάν διαπιστώνουν ότι προέκυψαν εκ των υστέρων νέα ουσιώδη στοιχεία”.

14. Επειδή, ο οικισμός της Βάθειας έχει χαρακτηριστεί ως “τόπος χρήζων ειδικής Κρατικής προστασίας” σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1469/1950, με την Α/Φ31/2206/201/19.04.1976 υπουργική απόφαση (Β΄ 612), “προς τον σκοπό διατηρήσεως του ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού χαρακτήρος του οικισμού της Βάθειας Μάνης”. Επίσης, οι Πύργοι της Βάθειας έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του κ.ν. 5351/1932 με την 41382/2190/13.5.1958 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (Β΄ 156). Με τις Β1/Φ30/10293/203/ 6.4.1982 και Β1/Φ30/10294/201/6.4.1982 αποφάσεις της Υπουργού Πολιτισμού χαρακτηρίστηκαν αντίστοιχα ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία οι Ιεροί Ναοί της Υπαπαντής και του Αγίου Σπυρίδωνα στη Βάθεια (Β΄ 180). Με το π.δ. της 19.10-13.11.1978 (Δ΄ 594) χαρακτηρίστηκαν παραδοσιακοί πλείονες οικισμοί του κράτους, μεταξύ των οποίων η Βάθεια και καθορίσθηκαν ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης των οικοπέδων αυτών. Με το π.δ. της 20.7.1979 (Δ΄ 447) η περιοχή των Κοινοτήτων Βάθειας Επαρχίας Οιτύλου και Λαγίας Επαρχίας Γυθείου (Λακωνίας) χαρακτηρίστηκαν ως παραδοσιακοί οικισμοί. Με το π.δ. της 18.4-4.5.1994 (Δ΄ 419) καθορίσθηκαν επιπλέον ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης για τους οικισμούς των επαρχιών Οιτύλου και Γυθείου του Νόμου Λακωνίας που έχουν χαρακτηριστεί ως παραδοσιακοί. Τέλος, η Βάθεια είναι οικισμός προϋφιστάμενος του έτους 1923.

15. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Το 2009 κατατέθηκαν στην Υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων (Υ.Ν.Ε.Μ.Τ.Ε.) Δυτικής Ελλάδος, δύο αρχιτεκτονικές μελέτες για την ανέγερση ξενοδοχειακών μονάδων επί γηπέδων, τα οποία βρίσκονται πλησίον της εισόδου του οικισμού Βάθειας του νομού Λακωνίας. Το θέμα εισήχθη προς συζήτηση στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ.), διότι ο οικισμός της Βάθειας είναι χαρακτηρισμένος ως τόπος χρήζων ειδικής κρατικής προστασίας και προστατεύεται από τις διατάξεις του ν. 3028/2002. Στο σχετικό, υπ’ αριθ. 16/02.09.2010 πρακτικό του Συμβουλίου, αναφέρονται τα εξής: “Η Βάθεια είναι ένας από τους πιο αξιόλογους ‘οχυρωματικούς’ οικισμούς της χερσονήσου της Μάνης, όπου το φυσικό περιβάλλον σε συνδυασμό με

τα αρχαία κατάλοιπα, τις βυζαντινές εκκλησίες και τους παραδοσιακούς οικισμούς, την καθιστούν ένα τοπίο με μοναδική φυσιογνωμία και ανεκτίμητη πολιτιστική αξία. Έχει χαρακτηριστεί ως τόπος χρήζων ειδικής προστασίας. ... Ο σημερινός βασικός οικισμός στον λόφο διαμορφώθηκε κυρίως μετά τον 18ο αι., άκμασε στο β' μισό του 19ου αι. και άρχισε να φθίνει από τις αρχές του 20ού αι. ... Τα περισσότερα κτίρια του χωριού (60%) χτίστηκαν ανάμεσα στα 1840 και 1900. Από κτιριολογική άποψη, τα 90 περίπου κύρια κτίσματα κατοικίας διακρίνονται σε 40 μονώροφα και διώροφα παλιά μανιάτικα σπίτια, σε 35 διώροφα, τριώροφα και τετραώροφα πυργόσπιτα και σε 15 μονώροφα και διώροφα νεώτερα σπίτια. Τα κύρια κτίσματα τα συνοδεύουν 40 μονώροφα και διώροφα βοηθητικά προσκτίσματα. ... Από το έτος 1975 έως το έτος 1980 έγινε μία προσπάθεια από τον ΕΟΤ αξιοποίησης του οικισμού με επεμβάσεις αποκατάστασης παλιών κελυφών για τουριστική εκμετάλλευση. ... Σήμερα ο οικισμός δίνει την εικόνα εγκατάλειψης και μαρασμού. ... ελάχιστη νέα δόμηση έχει πραγματοποιηθεί. Οι ιδιοκτήτες των οικοπέδων ... έχουν την πρόθεση να επανενεργοποιήσουν την τουριστική δραστηριότητα στη Βάθεια με την εγκατάσταση εκεί δυο μικρής κλίμακας ξενοδοχειακών μονάδων τριών αστέρων συνεχούς λειτουργίας...". Με το ως άνω πρακτικό, το Κ.Σ.Ν.Μ. γνωμοδότησε ομόφωνα υπέρ της έγκρισης της μελέτης ανέγερσης δύο ξενοδοχειακών μονάδων (I και II) σε όμορα γήπεδα στην Βάθεια, με την αιτιολογία ότι τα προτεινόμενα κτίρια εναρμονίζονται μορφολογικά και ογκοπλαστικά με τον υπάρχοντα οικισμό, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν τηρηθεί στην οικεία μελέτη οι όροι του π.δ. της 19.10.1978, όπως συμπληρώθηκαν με το π.δ. της 18.4.1994, περί παραδοσιακών οικισμών και υπό ειδικούς μορφολογικούς όρους και περιορισμούς που τέθηκαν με το ίδιο πρακτικό. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το ανωτέρω πρακτικό, η ξενοδοχειακή μονάδα (I) θα ανεγείρονταν σε οικόπεδο με έντονο μακρόστενο σχήμα εμβαδού 1290 τ.μ. περίπου. Στο νοτιοδυτικό άκρο του βρίσκεται ερημωμένο ασκεπές ελαιοτριβείο, το οποίο αποτελείται από ένα ισόγειο πέτρινο κτίσμα εμβαδού 105,5 τ.μ. Το οικόπεδο είναι σε κλίση και είναι διαμορφωμένο σε δύο επίπεδα υψομετρικής διαφοράς από 2 έως 4 μ. Τα κτίρια (δύο ισόγεια και δύο διώροφα) τοποθετούνται στο δυτικό τμήμα του οικοπέδου σε άμεση σχέση με τα υφιστάμενα κτήρια (ελαιοτριβείο και οικία Μητσάκου στην όμορη ιδιοκτησία) ώστε να δημιουργείται η χαρακτηριστική στη Μάνη πυκνή και συνεχής χωροταξική οργάνωση. Το ένα συγκρότημα αναπτύσσεται σε σχέση με το ελαιοτριβείο και το άλλο σε σχέση με την ως άνω όμορη οικία. Το κάθε συγκρότημα διασπάται με τη σειρά του σε επιμέρους ορθογώνιους όγκους που συνδέονται μεταξύ τους με λιακούς και επιχωματωμένες κλίμακες. Η ξενοδοχειακή μονάδα (II) θα ανεγείρονταν σε οικόπεδο 1149 τ.μ. υψομετρικής διαφοράς από 2 έως 4 μ. Διασπάται σε τρεις βασικούς όγκους διατεταγμένους κατά μήκος του οικοπέδου συνδεδεμένους μεταξύ τους με αυλές και επιχωματωμένες κλίμακες. Όπως προκύπτει από το ίδιο πρακτικό, το Συμβούλιο ενέκρινε ως προς της επίδικες μονάδες, οι οποίες βρίσκονται στην περιφέρεια του οικισμού, μία μορφολογία συμβατή μεν προς τον οικισμό πλην σε χαμηλότερη κλίμακα, η οποία θα διέκρινε τα νέα κτήρια σε σχέση με τους χαρακτηριστικούς πύργους της Βάθειας που βρίσκονται στο συνεκτικό τμήμα του

οικισμού, ώστε να γίνεται αντιληπτό ότι πρόκειται περί νέων κατασκευών και να μην προκαλείται αλλοίωση της αυθεντικότητας του οικισμού. Στην ίδια συνεδρίαση του Κ.Σ.Ν.Μ. τέθηκε το ζήτημα εάν τα γήπεδα επί των οποίων θα ανεγείρονταν τα επίδικα κτίσματα βρίσκονταν εντός ή εκτός των ορίων του οικισμού της Βάθειας, καθόσον ο οικισμός δεν έχει οριοθετηθεί, η δε ένταξη των γηπέδων εντός ή εκτός του οικισμού επηρεάζει καθοριστικά τους όρους δόμησης αυτών. Όπως δε προκύπτει από το οικείο πρακτικό, στο Κ.Σ.Ν.Μ. υπεβλήθη τοπογραφικό θεωρημένο στις 16.2.2009 από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, στο οποίο τα γήπεδα εμφανίζονταν δομούμενα υπό τους όρους δόμησης των πολεοδομικών διατάξεων που ισχύουν στην περιοχή για την εντός ορίων οικισμού δόμηση. Σε ερώτηση μέλους του Κ.Σ.Ν.Μ. προς τους ενδιαφερόμενους, οι οποίοι παρέστησαν στη συνεδρίαση, πώς έγινε η τοποθέτηση των γηπέδων, δεδομένου ότι τα ακίνητα αυτά βρίσκονται στην περιφέρεια του οικιστικού συνόλου, στο δε ως άνω τοπογραφικό δεν εμφανίζονται άλλα παλιά κτήρια της περιοχής, η απάντηση που δόθηκε ήταν ότι η βεβαίωση χορηγήθηκε κατόπιν ελέγχου και αυτοψίας από την πολεοδομία υπηρεσία. Ακολούθησε η έκδοση της ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/96025/ 2151/5.11.2010 απόφασης του ιδίου Υπουργού, με την οποία εγκρίθηκε η μελέτη ανέγερσης των δύο ξενοδοχειακών μονάδων. Στα υπ' αριθ. 1798 π.ε./8.3.2013 και 882/3.7.2013 απαντητικά έγγραφα του Προϊσταμένου του Τμήματος Πολεοδομίας του Δήμου Ανατολικής Μάνης προς τον πρώτο των αιτούντων αναφέρεται ότι το έτος 2011 πραγματοποιήθηκε στα επίμαχα γήπεδα αυτοψία από υπαλλήλους της υπηρεσίας προκειμένου να διαπιστωθεί εάν αυτά βρίσκονται εντός ή εκτός του οικισμού της Βάθειας, υπήρξε δε σχετική σημείωση επί διαγράμματος του Ιανουαρίου του 2011. Οι αιτούντες κατέθεσαν αιτήσεις θεραπείας, με τις οποίες ζήτησαν την ανάκληση της εγκριτικής απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού. Επί των αιτήσεων αυτών εκδόθηκε η προσβαλλόμενη ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΙΝΕΣΑΚ/125030/14160/760/5.6.2014 απορριπτική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, η οποία στηρίχθηκε στην υπ' αριθ. 7/08.05.2014 γνωμοδότηση του Κ.Σ.Ν.Μ. και στην συνημμένη εισήγηση της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς του (ΔΙ.ΝΕ.Σ.Α.Κ.) του Υπουργείου Πολιτισμού. Όπως προκύπτει από τις αιτήσεις θεραπείας και το πρακτικό της γνωμοδότησης, και στην περίπτωση αυτή τέθηκε, μεταξύ άλλων, το ζήτημα της θέσης των γηπέδων εκτός ή εκτός του οικισμού της Βάθειας. Επί του ζητήματος αυτού μέλος του Κ.Σ.Ν.Μ. εξέφρασε την άποψη ότι θα έπρεπε να κηρυχθεί ζώνη προστασίας και απαγόρευσης της δόμησης περίξ του οικισμού. Ο προεδρεύων εξέφρασε την άποψη ότι το ζήτημα ανάγεται στην αρμοδιότητα των πολεοδομικών υπηρεσιών. Στο ίδιο πρακτικό εξετάστηκε το ζήτημα του παλαιού ελαιοτριβείου, της ενσωμάτωσής στην ξενοδοχειακή μονάδα (I), της κατεδάφισης προσκτίσματος στη βόρεια πλευρά του, της παραμόρφωσης του σχήματος της θολωτής λιθόκτιστης οροφής, της καθαίρεσης του ανατολικού εγκάρσιου λιθόκτιστου τοίχου και της αφαίρεσης λίθων της εισόδου από την πλευρά της δημοτικής οδού. Όπως προκύπτει από τη συζήτηση των μελών του Συμβουλίου, το ελαιοτριβείο δεν έχει χαρακτηριστεί με βάση τις διατάξεις της αρχαιολογικής νομοθεσίας, έχει υποστεί πολλαπλές

επεμβάσεις και αλλοιώσεις, μεταξύ άλλων με τη αντικατάσταση της κεραμοσκεπής με πλάκα μπετόν, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η τεκμηρίωση της αρχικής μορφής του. Πάντως, όπως προκύπτει από το πρακτικό, διατηρείται το βασικό αρχιτεκτονικό στοιχείο του ελαιοτριβείου, ήτοι η θολωτή λιθόκτιστη οροφή. Τέλος, δεν μπορεί να τεκμηριωθεί η κατάσταση του προσκτίσματος πριν από την καθαίρεσή του. Προς θεμελίωση των ανωτέρω εξετάστηκαν και ελήφθησαν υπ' όψιν και νέα στοιχεία και, συγκεκριμένα, σχέδια συνταχθέντα το έτος 1994 στο πλαίσιο προγράμματος του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, φωτογραφία έτους 2007, καθώς και αυτοψία, η οποία έγινε από μηχανικό της ΔΙ.ΝΕ.Σ.Α.Κ. στις 13.3.2014. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το πρακτικό εξετάστηκαν διεξοδικά και απορρίφθηκαν και οι ισχυρισμοί περί της ανακρίβειας των υποβληθέντων τοπογραφικών διαγραμμάτων ως προς την αποτύπωση του ελαιοτριβείου και όμορων δομημένων χώρων και της ανακρίβειας άλλων υποβληθέντων στοιχείων, όπως των φωτορεαλιστικών απεικονίσεων. Μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως εκδόθηκε η ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 απόφαση, υπογραφόμενη από τον Αναπληρωτή Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού, με την οποία εγκρίθηκε, μετά από γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων, τροποποιημένη μελέτη ανέγερσης των ως άνω ξενοδοχειακών μονάδων. Με την απόφαση αυτή εγκρίθηκαν μικρής έκτασης αλλαγές στις ξενοδοχειακές μονάδες: Στην νότια μονάδα η σμίκρυνση διαστάσεων εξωτερικών ανοιγμάτων, η διάνοιξη νέων, η κατασκευή κλιμάκων, η αλλαγή των θέσεων των κτηρίων Β και Γ ώστε να ελαχιστοποιηθεί η επιχωμάτωση του φυσικού εδάφους, η κατασκευή περιτοίχισης, η αύξηση στηθαίων βεραντών, η κατασκευή πέτρινης σκάλας και η κατασκευή στηθαίων. Στη βόρεια μονάδα η μείωση της επιφάνειας της προσθήκης στο ελαιοτριβείο προκειμένου να αποκατασταθεί επίκαιρη δίοδος προς την όμορη ιδιοκτησία, η μετατροπή των τετραγωνικών της προαναφερόμενης προσθήκης σε προσθήκη καθ' ύψος, με ταυτόχρονη υποβίβαση της στάθμης του υπογείου, η μετατόπιση κλίμακας, οι μικρομετατροπές σε αναλημματικούς τοίχους και ξερολιθιές του περιβάλλοντος χώρου και η κατάργηση μίας πόρτας εισόδου.

16. Επειδή, με το δικόγραφο των προσθέτων λόγων προβάλλεται ότι η εξέταση του ζητήματος σχετικά με την ανέγερση των επίδικων ξενοδοχειακών μονάδων δεν έπρεπε να υποβληθεί στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, αλλά στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, διότι η Βάθεια είναι ιστορικός τόπος σημαίνουσας αξίας και εντός αυτής υπάρχουν κτίσματα προγενέστερα του 1830. Προβάλλεται ακόμη ότι η νεώτερη ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού, με την οποία εγκρίθηκε τροποποιητική μελέτη ανέγερσης των επίδικων ξενοδοχειακών μονάδων εκδόθηκε δυνάμει γνωμοδότησης αναρμοδίου, ενόψει της κλίμακας των εγκρινόμενων έργων, οργάνου.

17. Επειδή, ο χαρακτηρισμός του οικισμού της Βάθειας ως τόπου χρήζοντος ειδικής κρατικής προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1469/1950, έγινε

“προς τον σκοπό διατηρήσεως του ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού χαρακτήρος” της και δεν στηρίχθηκε σε επίκληση εξαιρέτων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων προγενεστέρων του έτους 1830. Ομοίως δε ο χαρακτηρισμός των ιστορικών πύργων και των ιερών ναών της Βάθειας ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων δεν προκύπτει ότι συνδέθηκε με εξαιρετά ιστορικά γεγονότα προγενέστερα του έτους 1830. Συνεπώς, τα θέματα προστασίας του οικισμού αυτού βάσει των διατάξεων της νομοθεσίας περί της πολιτιστικής κληρονομιάς, ανήκουν στην γνωμοδοτική αρμοδιότητα του Κ.Σ.Ν.Μ., το οποίο αρμοδίως επελήφθη τόσο κατά την έκδοση της αρχικής εγκριτικής απόφασης όσο και κατά την εξέταση των αιτήσεων θεραπείας κατ’ αυτής. Περαιτέρω, οι εγκριθείσες με την ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 απόφαση τροποποιητικές εργασίες επί των ανεγειρόμενων ξενοδοχειακών μονάδων, συνιστούν λεπτομερειακές κτιριακές διευθετήσεις και δεν αποτελούν «μείζονα» επέμβαση. Συνεπώς αρμοδίως εγκρίθηκαν από τον Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού μετά από γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων και όχι από τον Υπουργό Πολιτισμού μετά από γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων. Επομένως, όλοι οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους προβάλλονται τα αντίθετα είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

18. Επειδή, με την αίτηση ακυρώσεως και το δικόγραφο των προσθέτων λόγων προβάλλεται ότι τα επίδικα ξενοδοχεία ανεγείρονται με βάση τους όρους δόμησης που ισχύουν για την εντός ορίων οικισμού δόμηση, χωρίς, όμως, να έχει προηγηθεί η διαπίστωση από τα αρμόδια πολεοδομικά όργανα, βάσει αυτοψίας και κατόπιν σύνταξης αιτιολογημένης τεχνικής έκθεσης, ότι το ακίνητο βρίσκεται εντός των ορίων του οικισμού της Βάθειας. Όπως, όμως, προκύπτει από τα προεκτεθέντα στοιχεία του φακέλου η παρεμπόδιση κρίση της Διοικήσεως περί του εάν τα γήπεδα επί των οποίων θα ανεγείρονταν τα επίδικα κτίσματα βρίσκονταν εντός ή εκτός των ορίων του οικισμού της Βάθειας, εξενεχθείσα κατόπιν αυτοψίας των αρμόδιων οργάνων της Πολεοδομικής Υπηρεσίας και βάσει ειδικής επισημείωσης επί εγκεκριμένου τοπογραφικού διαγράμματος, είναι νομίμως και ειδικώς αιτιολογημένη. Άλλωστε, το ζήτημα εξετάσθηκε κατ’ επανάληψη διεξοδικά από τα αρμόδια συλλογικά όργανα, και μάλιστα τόσο κατά την αρχική έγκριση όσο και, μετά πάροδο ικανού χρονικού διαστήματος, κατά την εξέταση της αιτήσεως θεραπείας, χωρίς να διατυπωθεί οποιαδήποτε συγκεκριμένη αντίρρηση αλλά μόνον απορίες, επί των οποίων δόθηκε ειδική απάντηση. Δεν ήταν δε πάντως, κατά τα εκτεθέντα στη σκέψη 11, αναγκαία για την έκδοση των επίμαχων πράξεων η προηγούμενη συνολική οριοθέτηση του οικισμού, μέχρι την πραγματοποίηση της οποίας εγκύρως εκδίδονται σχετικές διοικητικές πράξεις με βάση την, κατά την αυτή σκέψη, παρεμπόδιση κρίση. Συνεπώς ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Μειοψήφησε η Σύμβουλος Μ. Γκορτζολίδου, με τη γνώμη της οποίας τάχθηκαν και οι Πάρεδροι Χ. Παπανικολάου και Ε. Μουργιά. Κατά τη γνώμη αυτή, η έγκριση της αρχικής μελέτης ανέγερσης των επίδικων κτηρίων επί γηπέδων, τα οποία όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, βρίσκονται στην άκρη του

οικιστικού συνόλου της Βάθειας, χορηγήθηκε χωρίς προηγουμένως ο παραδοσιακός αυτός οικισμός να έχει οριοθετηθεί με την έκδοση προεδρικού διατάγματος κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 11. Ούτε, εξάλλου, από τα προσκομισθέντα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι κατά την έγκριση της αρχικής μελέτης ή κατά την εξέταση των αιτήσεων θεραπείας εξετάστηκε επαρκώς η σημειακή ένταξη των ακινήτων αυτών εντός των ορίων του οικισμού, είτε από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, βάσει στοιχείων αναγομένων στο προ του 1923 χρονικό διάστημα, είτε από το Κ.Σ.Ν.Μ., βάσει κριτηρίων σχετικών με το ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς της Βάθειας, τη διατήρηση και την ανάδειξη της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας της. Τούτο δε είχε ως συνέπεια να εγκριθούν οι όροι δόμησης των ανωτέρω ακινήτων βάσει των πολεοδομικών διατάξεων που ισχύουν στην περιοχή για την εντός ορίων οικισμού δόμηση, αλλά και να εγκριθούν εξιδιασμένοι όροι δόμησης από το Κ.Σ.Ν.Μ. υπό το δεδομένο ότι τα γήπεδα βρίσκονται εντός των ορίων του οικισμού της Βάθειας. Συνεπώς, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς ως προς το ανωτέρω ζήτημα.

19. Επειδή, με την αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 24 παρ. 2 του Συντάγματος. Ειδικότερα, προβάλλεται ότι παραβιάζεται η συνταγματική επιταγή για τη διατήρηση της φυσιογνωμίας και του παραδοσιακού πολεοδομικού ιστού του οικισμού, αφού αντί για παραδοσιακούς πύργους κατασκευάζονται πέτρινα καταλύματα. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι κατά την αιτιολογημένη κρίση των αρμοδίων οργάνων του Υπουργείου Πολιτισμού, τόσο κατά την έκδοση της αρχικής εγκριτικής απόφασης, όσο και κατά την έκδοση της προσβαλλομένης, τα προτεινόμενα κτίρια εναρμονίζονται μορφολογικά και ογκοπλαστικά με τον υπάρχοντα οικισμό, δεδομένου ότι ανεγείρονται σε χαμηλότερη κλίμακα στην περιφέρεια του οικισμού, διακρινόμενα σε σχέση με τους χαρακτηριστικούς πύργους της Βάθειας που βρίσκονται στο συνεκτικό τμήμα του οικισμού.

20. Επειδή, προβάλλεται ακόμη ότι κατά παράβαση των διατάξεων της αρχαιολογικής νομοθεσίας και των διατάξεων περί παραδοσιακών οικισμών, με την ως άνω εγκριτική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, της οποίας ζητήθηκε η ανάκληση, επετράπη η αλλοίωση και καταστροφή στοιχείων παραδοσιακού ελαιοτριβείου, επί του οποίου θα ανεγερθεί νέο κτίσμα. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, εφόσον από την υπ' αριθ. 7/08.05.2014 γνωμοδότηση του Κ.Σ.Ν.Μ., προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέτασε διεξοδικά το ζήτημα της ενσωμάτωσης του παλαιού ελαιοτριβείου στην ξενοδοχειακή μονάδα (I) της καθαίρεσης προσκτίσματος αυτού και των λοιπών επεμβάσεων, κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι δεν τίθεται ζήτημα αλλοίωσης της αρχικής μορφής του ελαιοτριβείου, η οποία, άλλωστε, δεν μπορεί να τεκμηριωθεί ενόψει των πολλαπλών επεμβάσεων τις οποίες υπέστη με το πέρασμα των χρόνων. Αντιθέτως δε αφαιρούνται οι κακότεχνες νεώτερες επεμβάσεις (πλάκες από οπλισμένο σκυρόδεμα) και διατηρείται η θολωτή λιθόκτιστη οροφή του. Εξάλλου, και υπό την εκδοχή ότι η κατεδάφιση του προσκτίσματος δεν εγκρίθηκε κατά την αρχική έγκριση των μελετών των επίδικων κτηρίων με την

ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, πάντως η καθαίρεση αυτή εξετάστηκε διεξοδικά και βάσει στοιχείων που δεν είχαν ληφθεί υπ' όψιν κατά την αρχική έγκριση, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 7/08.05.2014 γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΙΝΕΣΑΚ/125030/14160/760/5.6.2014 απόφασης του ιδίου Υπουργού.

21. Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, ότι επετράπη η επέκταση ισόγειου χώρου προς υφιστάμενο πύργο ιδιοκτησίας του τρίτου των αιτούντων, με αποτέλεσμα ο τοίχος του νέου χώρου να εφάπτεται με τον τοίχο του λιακού του πύργου που περικλείει τα κατώγια. Η ύπαρξη δε των κτισμάτων αυτών (λιακό και κατώγια) απεκρύβη στο υποβληθέν τοπογραφικό διάγραμμα. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος προεχόντως διότι, όπως προκύπτει από την περιγραφή των τροποποιητικών εργασιών που εγκρίθηκαν με την ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού και όπως αναφέρει και η Διοίκηση στο υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΠΑΝΣΜ/22596/19098/4.10.2016 έγγραφο των απόψεών της προς το Δικαστήριο, δεν εγκρίνεται πλέον η επαφή της υπερυψωμένης αυλής του πυργόσπιτου του τρίτου των αιτούντων με το προς ανέγερση κτίσμα στο παλαιό ελαιοτριβείο, καθώς παρεμβάλλεται ένας ασκεπής διάδρομος ("επίκοινη δίοδος") ανάμεσά τους.

22. Επειδή, προβάλλεται ακόμη ότι η ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/96025/ 2151/5.11.2010 εγκριτική απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού εκδόθηκε βάσει ανακριβών τοπογραφικών διαγραμμάτων, τα οποία είτε δεν αποτύπωσαν ορθώς είτε απέκρυψαν πλήρως στοιχεία του δομημένου χώρου των γηπέδων επί των οποίων θα ανεγείρονταν οι ξενοδοχειακές μονάδες και, ιδίως, στοιχεία του υφιστάμενου ελαιοτριβείου, καθώς και στοιχεία του δομημένου χώρου του όμορου γηπέδου όπου βρίσκεται ο πύργος ιδιοκτησίας του τρίτου των αιτούντων. Συνεπώς, κατά τους αιτούντες, η προσβαλλόμενη ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΙΝΕΣΑΚ/125030/14160/ 760/5.6.2014 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού απέρριψε με μη νόμιμη και επαρκή αιτιολογία τις αιτήσεις θεραπείας των αιτούντων κατά της αρχικής εγκριτικής απόφασης του ιδίου Υπουργού και πρέπει να ακυρωθεί, ακυρωτές δε αποβαίνουν και οι οικοδομικές άδειες των ξενοδοχειακών μονάδων καθώς και η ΥΠΠΟΑ/ΥΝΕΜΤΕΔΕΠΝΙ/Φ12-ε/9.11.2015 τροποποιητική των μελετών απόφαση του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδας Πελοποννήσου και Νοτίου Ιονίου του Υπουργείου Πολιτισμού. Προβάλλεται ακόμη ότι οι ανωτέρω οικοδομικές άδειες εκδόθηκαν χωρίς προηγούμενη έγκριση της ΕΠΑΕ, κατά παράβαση των διατάξεων των π.δ. περί παραδοσιακών οικισμών, ότι εκδόθηκαν κατά παράβαση του όρου της ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού περί κατασκευής των εξωτερικών τοιχοποιιών των κτηρίων από εμφανή φέρουσα λιθοδομή με τοπικό λίθο, ότι εκδόθηκαν κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 5 του

ν. 4030/2011, καθώς και ότι εκδόθηκαν βάσει ανακριβών και ελλιπών στοιχείων. Οι

λόγοι αυτοί, καθ' ό μέρος στρέφονται κατά των οικοδομικών αδειών, ήτοι κατά πράξεων, οι οποίες δεν προσβάλλονται, κατά τα ήδη εκτεθέντα, παραδεκτώς με την κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι. Καθ' ό μέρος προσβάλλεται η νομιμότητα και επάρκεια της αιτιολογίας των παραδεκτώς προσβαλλόμενων πράξεων, οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι, εφόσον, όπως ήδη εκτέθηκε, τα όργανα του Υπουργείου Πολιτισμού μετά την έκδοση της αρχικής εγκριτικής απόφασης το έτος 2010, προέβησαν, επ' ευκαιρία της εξέτασης των αιτήσεων θεραπείας των αιτούντων, σε νέα, ουσιαστική και διεξοδική έρευνα των μελετών των ανεγειρόμενων ξενοδοχειακών μονάδων και κατέληξαν αιτιολογημένα στο συμπέρασμα ότι δεν συντρέχει νόμιμος λόγος για την ανάκληση της ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/96025/2151/5.11.2010 αρχικής εγκριτικής απόφασης.

23. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.